ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2223/1 од 29. 09. 2020. године, а у складу са Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду*, бр. 200/17), изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за избор у звање доцента за ужу научну област Романистика (предмет Француски језик) објављен у листу *Послови* бр. 898 од 9. 9. 2020. године. Пошто смо прегледали конкурсни материјал, Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се пријавио један кандидат: **др Љубица Ђурић**, досадашња асистенткиња за ужу научну област Романистика, предмет Француски језик на Катедри за романистику. Кандидаткиња је приложила биографију, библиографију, радове и осталу конкурсом прописану документацију.

БИОГРАФИЈА ДР ЉУБИЦЕ ЂУРИЋ

Љубица Ђурић рођена је 1985. године у Београду, где је, после завршене основне школе „Владислав Рибникар“ и Филолошке гимназије (француско одељење), уписала Филолошки факултет у Београду 2004. године, групу Општа лингвистика, и 2005. године упоредо групу Француски језик и књижевност. Студије опште лингвистике завршила је 2009. године с просечном оценом 9,39, а 2011. године завршила је и студије француског језика и књижевности, с просечном оценом 9,09. Током студија била је стипендиста Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка (2006—2009) и Фондације за студије наука и уметности САНУ (2007—2009). У складу с одредбама члана 127. ст. 1 и 2 Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 76/05), диплома основних студија изједначена јој је с дипломом мастер студија. Докторску дисертацију „Граматикализација броја ’један’ у српском као балканскословенском језику у поређењу с француским: ареална и типолошка перспектива”, одбранила је 25. децембра 2019. године пред комисијом: проф. др Веран Станојевић (ментор), проф. др Милош Ковачевић, и др Биљана Сикимић, научни саветник (спољни члан). Тиме је стекла научни степен Доктора наука – филолошке науке.

Након завршетка основних студија, стажирала је у Француском институту у Србији (лето 2011. до 31. августа), а у периоду од децембра 2011. до јануара 2012. и у априлу 2012. била је ангажована на евалуацији знања будућих полазника курсева у Француском институту и као

административни помоћник при упису курсева. Током 2012. године радила је хонорарно као преводилац с француског на српски језик за часопис *Лице улице*, као и за издавачку кућу Плато, за коју је превела роман *Слава Царства* Жана д'Ормесона (Jean d'Ormesson, *La gloire de l'Empire*) (2014).

Године 2012–2013. похађала је и успешно завршила специјалистички курс писаног и судског превођења за француски језик у Школи језика и превођења *Master Translation*.

Од 2013. до 2016. године радила је на Балканолошком институту САНУ као истраживач приправник (до 2014) и истраживач сарадник (до 2016) на пројекту *Језик, фоклор и миграције на Балкану*, бр. 178010, који је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, под руководством научног саветника др Биљане Сикимић. Остала је на пројекту као спољни члан и по преласку на Филолошки факултет.

Од 2016. године ради као асистент за ужу научну област Романистика, предмет Француски језик, на Катедри за романистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Реизабрана је у звање асистента 3. 12. 2019. године. Од избора у звање асистента држала је вежбе из следећих предмета: Синтакса и семантика француских глаголских времена 1 и 2, Савремени француски језик Г-1 и Г-2, Савремени француски језик П-3 и П-4, а Савремени француски језик П-1 и П-2 држала је до школске 2019/2020. године.

У периоду 2013–2019. објавила је 11 научних радова у домаћим и међународним часописима, тематским зборницима и зборницима радова с међународних научних скупова. Учествовала је на научним скуповима у Београду, Новом Саду, Софији, Темишвару, Букурешту и Паризу.

У својој биографији кандидаткиња наводи да је учествовала на домаћем пројекту *Језик, фоклор и миграције на Балкану*, бр. 178010, који је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, под руководством научног саветника др Биљане Сикимић (2013-2019). Учествовала је и на три међународна пројекта: године 2015. на међународном пројекту *Ка друштвеној конструкционој граматици: Нови приступи у наративној методологији и теорији*, које је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и ДААД – Немачка служба за академску размену, под руководством научног сарадника др Марије Мандић (Балканолошки институт САНУ) и проф. др Кристијана Фоса (Christian Voss) (Хумболтов универзитет у Берлину); године 2016—2017. на међународном пројекту *Паралелни корпуси и двојезична лексикографија: опис и примена*, у склопу програма „Павле Савић", који су водили проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет у Београду) и доц. др Дејан Стошић с Универзитета Тулуз – Жан Жорес; године 2018—2019. на пројекту *Примена паралелног корпуса у лексикографском опису нестандардне лексике*, поново у склопу програма „Павле Савић", под истим руководством: проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет у Београду) и доц. др Дејан Стошић с Универзитета Тулуз — Жан Жорес. Тренутно учетвује на два међународна пројекта: *PREDICT: Мали корпусно заснован француско-српски речник предлога*, у оквиру пројекта „Павле Савић", под руководоством проф. др Верана Станојевића (Филолошки факултет у Београду) и доц. др Дејана Стошића с Универзитета Тулуз – Жан Жорес, и на пројекту *Језички пејзаж културне области Баната: дијахрона и синхрона перспектива* који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и ДААД – Немачка служба за академску размену, под руководством научног сарадника др Annemarie Sorescu-Маринковић (Балканолошки институт САНУ) и др Александре Саламуровић (Универзитет у Јени).

У децембру 2018. године и јуну 2019. године боравила је као истраживач на Универзитету Тулуз – Жан Жорес (Université Toulouse–Jean Jaurès) у склопу програма Erasmus+.

Кандидаткиња наводи да од страних језика говори француски и енглески, а служи се бугарским, румунским и шпанским језиком.

УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ СКУПОВИМА

До сада је др Љубица Ђурић учествовала с рефератом на 13 научних скупова, како домаћих, тако и међународних:

1. *Савремена српска фолклористика II,* Београд – Тршић, 5–7. септембар 2014. (У коауторству са Маријом Илић: „Псовка као говорни и фолклорни жанр на примеру ’јебем ти сунце’“).
2. *Международен филологически форум за студенти и докторанти*, СУ „Св. Климент Охридски“, Факултет по славянски филологии, Център за анализ на политическата и журналистическата реч, Студентски съвет при СУ „Св. Климент Охридски“ . София 13–16 ноември 2014. („Генеричке реченице са *један/един* у српском и бугарском“).
3. *Језици и културе у времену и простору 4,* Филозофски факултет, Нови Сад, 22. новембар 2014. (У коауторству са Младеном Ћирићем: „Метафоричка и метонимијска концептуализација ЉУБАВИ у текстовима турбо-фолк песама женских извођача“).
4. *Simpozionul internaţional de lingvistică, ediţia a VI-a*, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosseti“ al Academiei Române, Bucureşti, 29–30.05.2015. (« De l’utilisation du numéral *un* comme article indéfini en serbe par comparaison avec le français : le cas des phrases génériques »).
5. Пети међународни конгрес *Примењена лингвистика данас – Нове тенденције у теорији и пракси,* Филозофски факултет, Нови Сад, 27–29.11.2015. (У коауторству с др Вераном Станојевићем, „Генеричке реченице у српском у поређењу са француским“).
6. Међународни научни скуп *Материјална и духовна култура Срба у мултиетничким срединама и / или периферним областима*, Темишвар, 14–16. октобар 2016. („Контекстуализација језичких пејзажа српских гробова у региону реке Мориша“).
7. *Очување, заштита и перспективе ромског језика у Србији – међународни научни скуп*. Одбор за проучавање живота и обичаја Рома, САНУ. Београд, САНУ, 20–21. октобар 2016. („Ромолошка лексикографија у Србији: стање и доступност“).
8. *Језици и културе у времену и простору 6*. Нови Сад, Филозофски факултет, 17. децембар 2016. (У коауторству са Младеном Ћирићем, „Појмовни обрасци стварања надимака у српском језику”).
9. *Rencontres des linguistes suisses et serbes*, Faculté de Philologie de Belgrade, les 20–21 juin 2017. (« L’usage du numéral *jedan* (un) en tant qu’article indéfini en serbe par comparaison avec le français : le cas des phrases génériques »).
10. *Језици и културе у времену и простору 7*. Нови Сад, Филозофски факултет, 18–19. новембар 2017. (У коауторству с Вераном Станојевићем, „Аспекат као фазна категорија и резултативност у француском и српском језику“).

11. *Études françaises aujourd'hui*. Beograd, Filološki fakultet, 9–10. novembar 2018. („Sur la modification des noms propres en français et en serbe").
12. *Expression de la localisation, de la possession et de l'existence dans les langues slaves. Modes de présence. Moyens de traduction. Formalisation des données.* Paris, Inalco, 19 juin 2019. (У коауторству с Дејаном Стошићем, „Existence, localisation et (in)détermination: le cas du serbe").
13. *Допринос Радета Ухлика лингвистици и култури Рома*. Научна конференција. Одбор за проучавање живота и обичаја Рома, САНУ. Београд, САНУ, 22. новембар 2019. („Допринос Радета Ухлика изучавању гурбетског ромског: питање неодређеног члана")

УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ ПРОЈЕКТИМА

2013—2019. *Језик, фолклор и миграције на Балкану* (бр. 178010). Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Руководилац: научни саветник др Биљана Сикимић (Балканолошки институт САНУ)

2015. *Ка друштвеној конструкционој граматици: Нови приступи у наративној методологији и теорији*. Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и ДААД — Немачка служба за академску размену. Руководиоци: научни сарадник др Марија Мандић (Балканолошки институт САНУ) и проф. др Кристијан Фос (Christian Voss) (Хумболтов универзитет у Берлину)

2016—2017. *Паралелни корпуси и двојезична лексикографија: опис и примена* (*Corpus parallèles et lexicographie bilingue: recherche et applications*) (ев. бр. 451-03-39/2016/09/18). Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Министарство за Европу и спољне послове и Министарство високог образовања, науке и иновација Републике Француске (програм „Павле Савић"). Руководиоци: проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет Универзитета у Београду) и доц. др Дејан Стошић (Универзитет Тулуз — Жан Жорес, Тулуз, Француска)

2018—2019. *Примена паралелног корпуса у лексикографском опису нестандардне лексике* (*Description lexicographique du lexique non-standard à partir d'un corpus parallèle*) (ев. бр. 451-03-01963/2017-09/17). Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарство за Европу и спољне послове те Министарство високог образовања, науке и иновација Републике Француске (програм „Павле Савић"). Руководиоци: проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет Универзитета у Београду) и доц. др Дејан Стошић (Универзитет Тулуз — Жан Жорес, Тулуз, Француска)

2020—2021. *PREDICT: Мали корпусно заснован француско-српски речник предлога* (ев. бр. Campus France 44473SJ). Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Министарство за Европу и спољне послове и Министарство високог образовања, науке и иновација Републике Француске (програм „Павле Савић"). Руководиоци: проф. др Веран Станојевић (Филолошки факултет Универзитета у Београду) и доц. др Дејан Стошић (Универзитет Тулуз — Жан Жорес, Тулуз, Француска)

2020—2021. *Језички пејзаж културне области Баната: дијахрона и синхрона перспектива.* Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и ДААД — Немачка служба за академску размену. Руководиоци: виши научни сарадник др Annemarie Sorescu-Маринковић (Балканолошки институт САНУ) и др Александра Саламуровић (Универзитет у Јени)

БИБЛИОГРАФИЈА ДР ЉУБИЦЕ ЂУРИЋ

Докторска дисертација

"Граматикализација броја 'један' у српском као балканскословенском језику у поређењу с француским: ареална и типолошка перспектива", докторска теза одбрањена на Филолошком факулету у Београду 25. 12. 2019.

СПИСАК НАУЧНИХ, СТРУЧНИХ РАДОВА И ПРЕВОДА ДР ЉУБИЦЕ ЂУРИЋ

Чланци у научним и стручним часописима и зборницима радова:

1. Ђурић, Љубица. „Рак и жаба у свадбеном контексту." *Aquatica: књижевност, култура*. Ур. Мирјана Детелић и Лидија Делић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2013. 175–192. ISBN 978-86-7179-083-3
2. Мандић, Марија и Љубица Ђурић. „Псовка као фолклорни жанр? На примеру *јебем ти сунце*." *Савремена српска фолклористика II*. Ур. Смиљана Ђорђевић Белић и др. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић", 2015. 268–292. ISBN 978-86-7301-075-5.
3. Đurić, Ljubica i Mladen Ćirić. „Metaforička i metonimijska konceptualizacija ljubavi u tekstovima turbo-folk pesama ženskih izvođača." *Језици и културе у времену и простору IV/1*. Ур. Снежана Гудурић и Марија Стефановић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2015. 55–67. ISBN 978-86-6065-324-8.
4. Ђурић, Љубица. „Граматикализација и генеричке реченице са *један/един* у српском и у бугарском". *Филологически форум* 2 (2015): 41–48, ISSN 2367-8119.
5. Мандић, Марија и Љубица Ђурић. „'Крвави' изрази и псовке у савременом српском језику". *Крв*: *књижевност, култура*. Ур. Мирјана Детелић и Лидија Делић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2016. 17–42, ISBN 978-86-7179-097-0
6. Stanojević, Veran i Ljubica Đurić. „Generičke rečenice u srpskom u poređenju sa francuskim". *Примењена лингвистика* 17 (2016): 35–45, ISSN 1451-7124

7. Stanojević,Veran i Ljubica Đurić. „Sur les indéfinis singuliers génériques en français et en serbe”. *Déterminants et inférences*, éd. Francis Corblin et David Nicolas. Numéro spécial de *Travaux de linguistique* 72 (2016) : 121–133, ISSN 0082-6049 ISBN 98-2-8073-9083-6
8. Ђурић, Љубица. „Контекстуализација језичких пејзажа српских гробова у региону реке Мориша”. *Исходишта* 3 (2017): 129–140, ISSN 2457-5585 ISSN-L 2457-5585
9. Ćirić, Mladen i Ljubica Đurić. „Pojmovni obrasci stvaranja nadimaka u srpskom jeziku”. *Језици и културе у времену и простору VI*. Ур. Снежана Гудурић и Биљана Радић-Бојанић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2017. 317–327. ISBN 978-86-6065-432-0
10. Ђурић, Љубица. „Ромолошка лексикографија у Србији: стање и доступност”. Зборник *Очување, заштита и перспективе ромског језика у Србији.* Београд: САНУ, 2018. 253–269. ISBN 978-86-7025-796-2
11. Станојевић, Веран и Љубица Ђурић. „Аспекат као фазна категорија и резултативност у француском и српском језику”. *Српски језик XXIV* (2019): 221–233. ISSN 0354-9259

Прикази:

1. Jacques Feuillet: Linguistique comparée des langues balkaniques, Institut d’études slaves, 2012, 288 str. U: *Лингвистичке актуелности* 21 (2012): 69–71. ISSN 1450–9803 UDK 801.
2. *Književna životinja. Kulturni bestijraij II. dio.* [Litterary Animal. A Cultural Bestiary, Part 2]. Ed. by Suzana Marjanić and Antonija Zaradija Kiš. Zagreb: Croatian University Press and Institute of Ethnology and Folklore Research, 2012. Pp. 1144. U: *Balcanica* XLIV (2013): 461–463. ISSN 0350-7653 UDC 930.85(4-12).

Преводи:

С француског на српски:

1. Интервју са Томасом Остермајером. *Лице улице бр.* 014 (2012), 28–29.
2. Текст *Нова драма – Нова побуна* Милоша Лазина. *Лице улице* br. 013 (2012), 48–49.
3. Роман *Slava Carstva* Жана д’Ормесона (*La Gloire de l’Empire*, Jean d'Ormesson), Београд: Плато 2014.

Са српског на француски:

1. Чланак Момчила Спремића „Le Despote Stefan Lazarević et « Sieur » Đurađ Branković“. *Balcanica* XLV (2014), 145–163.

ПРЕГЛЕД И ОЦЕНА НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА ДР ЉУБИЦЕ ЂУРИЋ

Радови др Љубице Ђурић покривају неколико лингвистичких дисциплина. У првом реду то су семантика и контрастивна лингвистика, али ту су и радови из когнитивне лингвистике и етнолингвистике. У фокусу научних интересовања кандидаткиње јесте пре свега номинална детерминација у српском и француском језику, затим аспект у српском и француском језику, као и фолклористика и балканска лингвистика.

Номиналној детерминацији посвећена је кандидаткињина докторска дисертација под насловом "**Граматикализација броја 'један' у српском као балканскословенском језику у поређењу с француским: ареална и типолошка перспектива**" (2019). Овде кандидаткиња испитује одлике лексеме *један* у српском језику, сличности ове лексеме с неодређеним чланом *un* у француском језику, као и с еквивалентним лексемама у балканским језицима, пре свега у бугарском. За испитивање сличности између лексеме *један* и неодређеног члана у француском као теоријски оквир користи се теорија граматикализације, која објашњава како од јединица с лексичким значењем временом настају јединице с граматичким значењем, те како од броја 'један' у датом језику настаје неодређени члан. Да би се уопште могло говорити о неодређеном члану у једном језику, релевантне су четири врсте употреба и интерпретација: специфичност (лексема 'један' сигнализује се да је у дискурс уведен нов референт, који је дискурсно релевантан и непознат саговорнику), неспецифичност (лексема 'један' је двосмислена у реченици с операторима попут императива, модалних глагола, негације, универзалног квантификатора, итд.), генеричност (лексема 'један' употребљава се као конституент субјекта генеричке реченице), предикација (употреба лексеме 'један' у предикату). Ауторка констатује да се у француском језику облик *un* употребљава у свим овим контекстима и има све поменуте интерпретације, па се може говорити о потпуно граматикализованом неодређеном члану. Значајан је ауторкин увид да лексема *један* у српском има специфичне интерпретације, а неспецифично се може тумачити само у контекстима у којима је неспецифичност једина могућа интерпретација (попут императива); у присуству осталих оператора она никада није двосмислена него је искључиво специфична. Ипак, лексема *један* може се употребити у нормативним генеричким реченицама, што је приближава француском неодређеном члану. Налазимо је и у предикату, али само уз скаларне именице или именице модификоване евалуативним придевом, док се француски неодређени члан у предикату може употребити уз све типове именица (изузимајући именице које означавају професије, титуле, итд.). У дисертацији се лексема *један* пореди са иначе блиском јој лексемом *неки*: синтагме с лексемом *неки* могу имати специфичну интерпретацију, али су тада маркиране обележјима „непознато говорнику" и „нерелевантно за даљи дискурс", док су синтагме с лексемом *један* у том погледу неутралне. Ауторка истиче да у контекстима у којима су могуће обе интерпретације (специфична и неспецифична), синтагма с лексемом *неки* показује исту двосмисленост као француски неодређени члан. Лексема *неки*, међутим, не може се употребити у генеричким реченицама, што је суштински разликује од неодређеног члана. Поређење српског с бугарским у овој тези показује да лексема 'један' има готово идентичну дистрибуцију у оба језика. Поређење српског и бугарског с другим балканским језицима, попут албанског и грчког, показује да постоје одређене сличности у дистрибуцији лексеме 'један' у свим овим језицима. То говори у прилог Фридмановој тези о арелном пореклу граматикализације лексеме *један* у српском језику.

Рад „**Граматикализација и генеричке реченице са *један/един* у српском и у бугарском**” (2015), чији су предмет генеричке реченице са *један / един* у српском односно бугарском језику, третира веома комплексну проблематику генеричних интерпретација из контрастивне перспективе. Поредећи употребе лексема *један* и *един* у српском и бугарском језику, ауторка констатује да су обе лексеме компатибилне са генеричким реченицама које изражавају друштвене норме и законе (тзв. нормативну генеричност). Употреба *један / един* у генеричким реченицама говори у прилог тези о граматикализацији броја ’један’ у неодређени члан у српском и бугарском језику. Међутим, у раду се отвара питање прецизнијег одређења ступњева граматикализације, с обзиром на то да у оба језика само један тип генеричности прихвата употребу *један / един*.

Генеричност је предмет и коауторског рада „**Генеричке реченице у српском у поређењу са француским**” (2016) у коме др Љубица Ђурић испитује изражавање овог комплексног значења у српском и у француском језику у спрези са типом детерминатора који се јавља као конституент субјекатске синтагме. Полази се од раширене претпоставке у западној лингвистици да генеричност покрива два различита феномена: реферисање на врсту, и приписивање неког стабилног, непроменљивог својства. У оба језика, на врсту се може реферисати именичком синтагмом у једнини (одређеном у француском) или у множини (такође одређеном у француском). Када је реч о приписивању неког стабилног својства, у раду се прави разлика између дефиниција и норми. У француском, неодређена синтагма у једнини може се употребити и у дефиницијама и у нормама; у српском се у истом случају употребљава синтагма у једнини. Међутим, у нормативним реченицама, за разлику од дефиниторних, у српском је могуће употребити и детерминатор *један*. Тако српски показује релевантност поделе на норме и дефиниције у оквиру генеричких реченица.

У коауторском раду „**Sur les indéfinis singuliers génériques en français et en serbe**” (2016) наставља се истраживање генеричности у српском у поређењу с француским. Рад се фокусира на тзв. карактеришуће (генеричке) реченице, у којима се у француском на позицији субјекта може употребити синтагма с неодређеним чланом, а у српском именица с детерминатором *један*. За употребу детерминатора *један* у српском релевантна је тачка гледишта (*respect*, према А. Мари) друштвених норми, тј. да дата генерализација важи из угла неког друштвеног или моралног закона. Показује се да је избор одговарајућег детерминатора до те мере осетљив на тачку гледишта да се чак и властита имена могу употебити с неодређеним чланом у француском односно с детерминатором један у српском уколико се генерализација врши на основу друштвених или моралних законитости (норми).

Коауторски рад „**Аспекат као фазна категорија и резултативност у француском и српском језику**” (2019) испитује разлике између перфективног и имперефективног перфекта у српском. Овде се прави дистинкција између семантичке резултативности, коју изражава перфективни перфекат, и прагматичке резултативности, коју може изразити имепрфективни перфекат, што се посебно јасно види у тзв. искуственим читањима имперфективног перфекта у српском језику.

У раду „**Рак и жаба у свадбеном контексту**“ (2013), др Љубица Ђурић анализира етнолингвистичком методом однос рака и жабе у традицијској култури Јужних Словена, на корпусу од око четрдесет фолклорних варијаната сижеа где рак проси жабу а она га врећа и одбија. У раду се најпре показује да раку и жаби у традицијској култури одговарају улоге мушкарца и жене, а затим се, анализирањем одређених мотива који се јављају у овом сижеу – као што су ткање, деформисано тело, капа, гаће, бркови – даје прилог тези да су ове песме, иако

обележене као „шаљиве“ од стране записивача народних умотворина у XIX и XX веку, заправо биле део ритуалног антипонашања, карактеристичног за словенску свадбу.

Предмет коауторског рада „**Метафоричка и метонимијска концептуализација ЉУБАВИ у текстовима турбо-фолк песама женских извођача**“ (2015) јесте метафоричка и метонимијска концептуализација ЉУБАВИ у текстовима турбофолк песама, који су, упркос популарности, ретко били у фокусу истраживања у лингвистици, за разлику од неких других друштвених и хуманистичких наука. Корпус, сачињен од тридесетак песама неколико најпопуларнијих певачица турбофолк жанра, анализира се из угла когнитивне семантике и, посебно, теорије појмовне метафоре. Након анализе показује се да, од читавог низа изворних домена који су иначе потврђени у досадашњим истраживањима метафоричке и метонимијске концептуализације ЉУБАВИ (ватра, физичка сила, храна итд.), у турбофолк песмама женских извођача преовлађују домени који су само маргинално поменути или нису ни забележени у релевантним истраживањима ове теме, као што су физичка или социјална подређеност или трпљење бола.

У коауторском раду „**Псовка као фолклорни жанр? На примеру *јебем ти сунце***“ (2015) испитују се псовке које, као и клетве, заклетве, или благослови, представљају архаичне формулаичне изразе те се могу сматрати засебним фолклорним жанром. После прегледа релевантне лингвистичке и фоклористичке литературе, анализирају се формалне и функционалне одлике псовке у савременом српском језику, на примеру псовке *јебем ти сунце*. На крају се износи теза да би ова псовка могла чувати архаичне представе о претхришћанском култу сунца. Испитивање псовки као фолклорног жанра наставља се и у (коауторском) раду „**’Крвави’ изрази и псовке у савременом српском језику**” (2016), у којем се испитују псовке са лексемама „крв“ односно „крвав“.

У раду „**Контекстуализација језичких пејзажа српских гробова у региону реке Мориша**” (2017) који је настао на основу података које је тим Балканолошког института САНУ прикупио приликом теренског истраживања Срба у Румунији указује се на то колико комбиновање конверзационих наратива о покојнику с фотографијом обогаћује и употпуњује документацију српских гробаља у Румунији.

Коауторски рад „**Појмовни обрасци стварања надимака у српском језику**” (2017) испитује механизме стварања надимака у српском језику из угла когнитивне лингвистике. На малом али разноврсном корпусу, који не укључује надимке настале фонолошком и/или морфолошком редукцијом (типа *Зоран – Зоки*), показује се да је најпродуктивнији од механизама појмовна метонимија (типа *Бора Чорба*), а за њом сликовна метафора (нпр. *Врана* – за особу која се стално облачи у црно), појмовна метафора (*Мацан* – за заводљивог мушкарца), и на крају појмовна интеграција.

У раду „**Ромолошка лексикографија у Србији: стање и доступност**” (2019) испитују се двојезични и углавном двосмерни ромско-српски, хрватски или бошњачки речници, с акцентом на речнике гурбетског дијалекта. Речници се критички испитују, дискутује се о импликацијама неких лексикографских решења, и даје се предлог за израду још обухватнијих речника ромског језика, што би било корисно како у наставном тако и у научном раду.

У свим поменутим радовима др Љубица Ђурић показује изразит смисао за научно-истраживачки рад, одлично познавање савремених лингвистичких теорија као и методологије лингвистичких истраживања. Сви радови сведоче о способности кандидаткиње да уочи научни проблем и да га решава одговарајућом методологијом у датом теоријском оквиру. Резултати до

којих др Љубица Ђурић долази не само да су научно релевантни него су и подстицајни за даља истраживања проблематике чијем осветљавању доприносе.

МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

Још као докторанткиња Љубица Ђурић је показала не само раскошан лингвистички таленат, него и склоност ка истраживању најкомплекснијих лингвистичких проблема, као што су процеси граматикализације у језицима са чланским системом и без њега, генеричност, аспектуалност, али и феномени који се могу осветлити само ако им се приступи са становишта етнолингвистике или когнитивне лингвистике. Разноврсност лингвистичких тема које заокупљају научну пажњу др Љубице Ђурић – о чему сведоче претходно анализирани радови –, методолошки беспрекорно вођене анализе, теоријска утемељеност и научна релевантност сваког њеног истраживања, луцидне анализе и увиди до којих се може доћи само проницањем у скривене, наизглед недокучиве језичке механизме који обликују површински слој језичког израза – све су то квалитети који се ретко стекну у исто време код млађих лингвиста, али јесу код др Љубице Ђурић, за коју се без претеривања може рећи да се већ увелико профилисала као озбиљан научни радник који у науци има шта да каже. Иако је тек недавно докторирала, др Љубица Ђурић већ има објављене радове у међународним научним часописима како у земљи тако и у иностранству. Довољно је поменути њен рад у коауторству „Sur les indéfinis singuliers génériques en français et en serbe" објављен у међународном часопису са SCI листе *Travaux de linguistique* (M23).

Др Љубица Ђурић вишеструко је надмашила минималне услове за избор у звање доцента који се односе на број и категорију објављених радова (два рада категорије М20 и пет радова категорије М14). Учествовала је на 13 научних скупова, на неколико научних пројеката, како домаћих, тако и међународних, а била је и члан организационог одбора једне међународне конференције.

Приступно предавање под насловом „Специфично и неспецифично читање француских неодређених синтагми и неке паралеле у српском", одржала је 30. октобра. Комисија је ово предавање оценила највишом оценом (5).

Поред својих научних квалитета Љубица Ђурић је показала и велики смисао за наставни рад на Катедри за романистику где изводи вежбе из више различитих предмета: Савремени француски језик Г1 и Г2, Савремени француски језик П1–П4, Синтакса и семантика француских глаголских времена 1 и 2. У настави је показала све квалитете доброг педагога – упућеност у стручну и научну проблематику, методичку способност преношења знања на студенте и комуникативност. О томе сведочи и висока оцена њеног педагошког рада добијена у студентским анектама (4,3).

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

На основу свега наведеног Комисија констатује да др Љубица Ђурић, асистент на Филолошком факултету Универзитета у Београду у потпуности испуњава све услове за избор у наставно-научно звање за које конкурише, а који су предвиђени Законом о високом образовању,

Статутом Универзитета у Београду, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду, Статутом Филолошког факултета Универзитета у Београду. Комисија једногласно предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да др Љубицу Ђурић изабере у звање доцента за ужу научну област Романистика, предмет Француски језик.

У Београду, 30. 10. 2020.

Чланови комисије:

_____

Др Веран Станојевић, редовни професор, Филолошки факултет, Београд

_____

Др Бранко Ракић, доцент, Филолошки факултет, Београд

_____

Др Снежана Гудурић, редовни професор, Филозофски факултет, Нови Сад